

[Indenrigsministeren.]

Århus en registrering af patienter indlagt under diagnosen alkoholisme. Jeg kan her ikke dy mig for at komme med en lille drilende bemærkning, nemlig den, at bl. a. Danske Afholdsselskabers Landsforbund, hvis synspunkter hr. Axel Ivan Pedersen jo plejer at være fortaler for, har udtrykt alvorlig betænkelighed ved den registrering af sygdomsramte medborgere, som finder sted på forskellige områder. Det være bare sagt som en indskudt sætning.

Jeg er alt i alt meget forbeholden over for forslaget, ikke blot på grund af vanskelighederne ved at gennemføre en sådan undersøgelse, som jeg netop har omtalt, og den omstændighed, at der allerede sker en optælling af patienter med alkohollidelser, men lige så meget på grund af en skepsis over for, hvad man egentlig skulle bruge de tal til, som man ville få ud af en undersøgelse af den karakter, som hr. Axel Ivan Pedersen foreslår.

Jeg vil ikke på nogen måde underkende betydningen af, at vi fra samfundets side sætter ind med forebyggende foranstaltninger, men jeg tror ikke rigtig på, at den af hr. Axel Ivan Pedersen foreslåede undersøgelse vil bringe os væsentligt videre, hverken i retning af at øge vor forståelse for vigtigheden af forebyggelse eller i retning af et mindre alkoholforbrug og færre hospitalsindlæggelser.

Jeg beklager i og for sig, at svaret ikke er direkte bekræftende, men ud fra de ting, som jeg har fået oplyst, kan det ikke blive anderledes.

Axel Ivan Pedersen: Jeg er beklageligvis i den situation, at jeg ikke kan takke indenrigsministeren for besvarelsen af mit spørgsmål. Når jeg i mit spørgsmål udtrykkelig angiver, at denne undersøgelse skulle foretages i sommerens løb, hænger det jo også sammen med, at jeg har en forståelse af, at det ikke er en undersøgelse, man sådan løber til at lave på 14 dage, og jeg er også ganske klar over, at alkohol i mangfoldige tilfælde kun er en medvirkende årsag til, at de pågældende er indlagt. Men når man nu taler med de mennesker, som har med disse problemer at gøre, og igennem dem erfarer, at på adskillige hospitaler er op til 50 pct. af sygdomstilfældene alkoholbetinget — dette

gælder ikke alene mændene — og at man på de psykiatriske afdelinger er oppe på et langt højere procenttal, så må det have en vis interesse at få en beregning over størrelsen af de økonomiske omkostninger, der er forbundet med disse hospitalsophold.

En beregning har vist, at det er mellem 3½ og 4 pct. af nationalproduktet, dvs. 4 milliarder kr., alkoholforbrug og alkoholmisbrug koster det danske samfund, og jeg synes, det måtte have en interesse at få at vide, på hvilke sektorer disse omkostninger fordeler sig. Jeg vil også gerne føje til, at det var bl. a. med det formål og for at skabe baggrund for et virkeligt stykke oplysningsarbejde, der kunne modvirke det stigende forbrug og det stigende misbrug, også iblandt de unge, at vi ønskede, folketinget for et par år siden vedtog at henstille til regeringen at nedsætte en ædruelighedskommission. Men det har åbenbart hverken denne regering eller den forrige regering haft tilstrækkeligt mod til at gøre.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Til hr. Axel Ivan Pedersen vil jeg sige, at det er ikke bare et spørgsmål om mod, det er også et spørgsmål om penge, det er også et spørgsmål om hensigtsmæssigheden i at gøre noget. Jeg kan ikke være meget uenig med hr. Axel Ivan Pedersen i, at man skal forske på området, men jeg tror bare, Danmark er for lille til at forske. Det må være et nordisk anliggende, ikke bare et dansk anliggende at sige: sådan en ting må vi altså også have.

Jeg tror ikke, der er så meget uoverensstemmelse i denne sag, men der skal penge til, og der skal altså også mod til, som hr. Axel Ivan Pedersen siger. Det har vi i og for sig, men når hr. Axel Ivan Pedersen indrømmer, at det kan nok ikke klares sådan lige med det samme, så ligger det jævnt hen sådan, at det kan ikke engang gøres i løbet af sommeren, hvis man endelig skulle have en sådan statistik. Dertil kommer ikke bare udgifterne på sygehusene, men også udgifterne f. eks. i forbindelse med arbejdstab, spørgsmålet om den sociale lovgivningsindvirkning, spørgsmålet om hjemmets situation og mange, mange andre ting, som man ikke kan lave i en undersøgelse bare på hospitalerne, men skal videre omkring. Det tror jeg hr. Axel Ivan Pedersen vil give mig ret i.